

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T-Mobile Czech Republic a.s.**, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Praha 4, zastoupen JUDr. Petrem Hromkem, Ph.D., advokátem se sídlem Vinohradská 30, Praha 2, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení: Vodafone Czech Republic a.s., se sídlem Vinohradská 167, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 4. 6. 2007 čj. 5137/2005/603-XIII.vyř., o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2009 č. j. 7 Ca 191/2007 - 186,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Osoba zúčastněná na řízení (dále též „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 10. 2009 č. j. 7 Ca 191/2007 - 186, jímž byla vyslovena nicotnost rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 4. 6. 2007 čj. 5137/2005/603-XIII.vyř. (dále jen „napadené správní rozhodnutí“) a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Skutkový i právní stav je účastníkům řízení i osobě zúčastněné na řízení znám a proto s ohledem na rozsah a důvody kasační stížnosti lze věc rekapitulovat takto:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 10. 2008 č. j. 7 Ca 191/2007 - 123 odmítl podle § 70 písm. a), § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) jako nepřipustnou žalobu, kterou žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 7. 2009 č. j. 3 As 1/2009 - 171 toto usnesení Městského soudu v Praze zrušil a vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V tomto rozsudku vyslovil Nejvyšší správní soud závazný právní názor, že napadené správní rozhodnutí je rozhodnutím nicotným a tento právní názor podrobně odůvodnil.

Městský soud v Praze pak rozsudkem ze dne 29. 10. 2009 č. j. 7 Ca 191/2007 - 189 vyslovil nicotnost napadeného správního rozhodnutí.

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku stěžovatelka odůvodnila takto:

Stěžovatelka tímto vznáší podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. námitku, že se Městský soud v Praze neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Z rozhodnutí Městského soudu v Praze a především z odůvodnění tohoto rozhodnutí nelze jednoznačně identifikovat, v které části Městský soud v Praze vyslovoval svůj vlastní právní názor a v které části pouze citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z odůvodnění rozhodnutí Městského soudu v Praze proto nelze identifikovat důvody, pro které Městský soud v Praze vydal napadené rozhodnutí, a ze stejného důvodu není možné srovnat, nakolik se Městský soud v Praze při vydání napadeného rozhodnutí řídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti argumentoval tím, že kasační stížnost směřuje proti důvodům rozsudku Městského soudu v Praze a proto je nepřipustná. Navrhl odmítnutí, popř. zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost jako nepřipustnou z těchto důvodů:

Nejvyšší správní soud vyslovil závazný právní názor, že napadené správní rozhodnutí je nicotné a uložil Městskému soudu v Praze, aby tuto nicotnost vyslovil. Městský soud se tímto závazným právním názorem řídil a rozsudkem vyslovil nicotnost rozhodnutí Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 4. 6. 2007 čj. 5137/2005/603-XIII.vyř.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížností je napadeno pouze odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze, protože stěžovatelka výslovně výrok rozsudku nenapadá, navíc tento výrok, jak je shora uvedeno, je zcela v souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. je kasační stížnost, která směřuje jen proti důvodům rozhodnutí soudu, nepřipustná.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu